

BULETINUL EPISCOPIEI

Buletin informativ al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu reședința la Giula
Apare cu binecuvântarea † Preasfințitului Părinte Episcop Siluan – Anul VII. Nr. 6 (74), iunie 2009

Prietenul și Duhovnicul

Una dintre virtuțile capitale ale vieții creștine contemporane este comuniunea prin prietenie și duhovnicie în Duhul Sfânt. Instituționalizarea excesivă cu puternice accente seculare ale realităților vieții bisericesti poate sărăci iremediabil suportul spiritual al comuniunii dintre oameni. Aceștia resimt suspinul acut după comuniunea interpersonală ca pe un dor nestăvilat ce se cere împlinit prin cele două dimensiuni între multe altele ale Preoției: prietenia și duhovnicia.¹ În lumina dicționarelor de specialitate *prieten* este acea persoană de care cineva este legat printr-o afecțiune deosebită, bazată pe încredere și stimă reciprocă, pe idei sau principii comune, iar *prietenie* este acel sentiment de simpatie, de stimă, de respect, de atașament reciproc care leagă doua persoane, sau acea atitudine plină de bunăvoință față de cineva. Din perspectiva duhovnicească cuvântul *prieten* dobândește noi valențe. Mântuitorul Hristos ridică *prietenia* la rang de virtute, bazată în primul rând pe dragoste. „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit Eu. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc. De aceea nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru ca toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute”.² Sau la același evanghelist: „Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale. Iar cel plătit și care nu este păstor, și ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu are grijă de oi. Eu sunt Păstorul cel bun și cunosc pe ale Mele și ale Mele mă cunosc pe Mine”.³ Sau, „În aceasta am cunoscut iubirea: că El și-a pus sufletul Său pentru noi, și noi datorți suntem să ne punem sufletele pentru frați”.⁴ Aceste câteva texte biblice creionează extrem de clar bazele duhovnicești ale prieteniei creștine. Acestea ar fi următoarele:

– **iubirea** ca fundament al jertfei pentru aproapele și care întărește comuniunea interpersonală;

– **încrederea** care susține și alimentează sentimentul de siguranță față de cinstea, buna-credință și sinceritatea cuiva și căruia poți să-i încredințezi în ultimă instanță chiar destinul tău, convins fiind că această încredințare este de fapt lui Dumnezeu, exact cum ne rugăm într-o cerere a ecteniei mari: „Pe

noi înșine și unii pe alții și toata viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm”. Mitropolitul Bartolomeu făcând exegeza acestui text, nuanțează astfel: „Întreaga propoziție se sprijină pe un singur verb, *a da*. Cuvântul original însă nu înseamnă, simplu, a da cuiva ceva (de voie sau de nevoie), ci mai degrabă a oferi, sau a arunca ceva sau pe cineva în brațele cuiva”.⁵ Când autorul ajunge la expli-

Hristos, Marele Arhiereu, Mănăstirea Gonias, Creta, sec. XV.

carea expresiei *unii pe alții*, întărește ideea unei comuniuni de obște. „Nu e suficient ca eu pe mine însumi să mă dau lui Hristos, ci și pe cel de lângă mine, așa cum cel care-mi stă alături este îndemnat să mă ofere pe mine. E ca și cum eu aș avea drept de proprietate asupra celuilalt, sau el asupra mea. Ei bine, oricât ar părea de absurd în ordinea minții omenești, faptul e adevărat, iar cheia lui este iubirea.”⁶ Încrederea izvorește din iubire. Ea se extinde atât la duhovnic, adică la părintele duhovnicesc, cât și la penitent, adică la fiul duhovnicesc. Încrederea reciprocă stă la baza relației duhovnicești dintre cei doi. Se pare că în lumea modernă, contemporană, această virtute fie că lipsește, fie că este atro-

fiată și în consecință puterea ei este înfinit diminuată. Când părintele duhovnicesc este și prietenul fiului duhovnicesc, lucrurile se limpezesc. Prietenia duhovnicescă creează premisele unei încrederi necondiționate atât a părintelui duhovnicesc în penitentul lui, cât și a penitentului în părintele lui duhovnicesc. Arhiepiscopul Andrei, în studiul deja citat, face o radiografie a celor două entități și sugerează, pe baza multor citate din literatura patristică, care ar fi calitățile și datorii duhovnicului și ale penitentului. Folosindu-ne și noi de această excelentă lucrare de spiritualitate și de viață duhovnicescă, redăm în cele ce urmează doar câteva repere de conduită atât a duhovnicului, cât și a fiului duhovnicesc sau a penitentului. Înainte de aceasta, vom încerca să arătăm care ar fi cauzele lipsei de încredere duhovnicescă în lumea contemporană, lipsă ce conduce inevitabil spre o slăbire în intensitate a instituției duhovniciei în plan imediat, concret.

a) Prima cauză ar fi **indiferența și eludarea actului duhovniciei în viața spirituală a omului**, ceea ce înseamnă că Biserica se confruntă cu o problemă stringentă de misiune internă, ce vizează mai mult persoana decât comunitatea. Prin urmare, Biserica, prin preotul duhovnic, ar trebui să intensifice metodele de convingere ale omului în actul sfânt al spovedaniei. Conștientizarea deplină a omului contemporan în puterea tămăduitoare a spovedaniei, dar și pericolul iminent în care se găsește eludând actul penitenței din viața sa, este o prioritate a misiunii pastorale individuale și apoi colective.

b) **Exacerbarea problemelor materiale în detrimentul celor spirituale în actul misiunii preotului în parohie**. Deși acestea sunt cât se poate de reale, sub nici un pretext nu trebuie să fie prioritare în detrimentul vieții duhovnicești.

c) **Lipsa unei vieți liturgice conștiente și responsabile**, sau laxismul religios, alimentat uneori de ineficiența actului educațional duhovnicesc, iar alteori de laxitatea vieții religioase a unei societăți întregi, crescută în spiritul „jumătăților de măsură” spirituale generatoare de mistificări ale realităților bisericesti. Iar mistificarea atrage după sine lipsa prezenței lui Hristos Euharistic în viața noastră. Părintele Stăniloae a accentuat ideea unei prezențe reale și autentice a lui Hristos în fiecare ins, prin lucrarea Duhului Sfânt în Biserică. „Nu trebuie accentuată prea mult o Biserică administrativă care se interpune

(Continuare în pag. a 2-a)

Prietenul și Duhovnicul

(Urmare din pag. întâi)

între credincioși și Dumnezeu. Nu există un monopol al ierarhiei sau al unora dintre ierarhi în ce privește posesiunea darurilor Duhului Sfânt sau în ce privește posesiunea adevărului. Biserica trăiește în Dumnezeu în măsura în care trăiește în comuniunea pe care o cultivă.⁷⁷ Această comuniune predicată și experimentată de și în Biserică se impune a fi mai reală și mai concretă și nu doar experimentală și teoretică.

1. Duhovnicul azi

Cu cât o Biserică va avea mai mulți părinți duhovnicești cu atât va fi mai vie. Părintele duhovnicesc impregnat de sfințenie, adună și polarizează în jurul lui o adevărată elită duhovnicească, care la rândul ei împărtășește harul sfințeniei celor din jur. „Revărsarea Duhului în sufletul omului, dialogul și sentimentul trinitar, dătător de comuniune, sunt dimensiunile pe care le oferă spiritualitatea creștină răsăriteană, elemente pe care le transmite și părintele duhovnicesc în relația lui cu discipolii.”⁷⁸ Pentru ca această relație să aducă roade, părintele duhovnicesc trebuie să fie în primul rând o *figură harismatică*. Îmi permit să evoc în acest context figurile a doi mari duhovnici pe care i-am cunoscut și din sfaturile și povețele cărora m-am îmbogățit sufletește. Primul este părintele profesor **Ioan Mihălțan**, viitorul episcop al Oradiei. Eram tânăr student la Institutul Teologic din Sibiu și l-am întâlnit pe acest duhovnic, care m-a acceptat ca fiu duhovnicesc. Așteptam cu nerăbdare fiecare întâlnire cu dânsul. Mi-a câștigat încrederea din prima clipă a întâlnirii, prin franchețea și claritatea discursului, dar și prin blândețea și înțelepciunea povețelor. Al doilea, a fost părintele arhimandrit Ioan Iovan de la mănăstirea Recea, pe care l-am cunoscut mult mai târziu, prin anii '97, când am poposit pentru 2 săptămâni la mănăstirea amintită. M-a invitat zilnic să coliturghisim. Nu am întâlnit vreun slujitor al altarului mai plin de bucurie în timpul Sfintei Liturghii ca părintele Ioan Iovan. O bucurie molipsitoare și iradiantă, care te făcea să aștepti cu nerăbdare o nouă întâlnire în jurul Sfântului Agneț. Dânsul, părintele Ioan, m-a convins că omul, în general și preotul în special, este o ființă liturgică prin excelență. Iar când conștientizezi acest adevăr, trebuie să-l și împărtășești celor din jurul tău. Ambii erau harismatici. Cuvintele lor erau pline de putere multă, după modelul lui Hristos. Cuvintele lor nu erau multe, ci mai degrabă încărcate de trăire duhovnicească. Nu s-au impus prin autoritate juridică, pe care oricum o aveau *de jure*, ci „prin atracția modelului spiritual și prin revărsarea harului divin în inima ascultătorului.”⁷⁹ Nu anulau niciodată personalitatea penitentului, ci îl transformau într-un subiect al dialogului. Nu căutau niciodată să-și facă publicitate ieftină, ci oamenii alergau navalnic să-i întâlnească și să-i asculte. Se rugau cu tine în ritmul și în intensitatea impusă de tine și așa, treptat, te integrai fără știință și voie în ritmul lor. Și dacă nu reușeai să îți pasul, intervenea caracterul substitutiv al rugăciunii lor pentru tine. Te ajutau efectiv

să te regăsești, să te redescoperi „ca persoană liberă în har”¹⁰. Simțeai cum Dumnezeu prin ei te eliberează „de angoasele sufletului și de bolile trupului”¹¹. Împărtășeau canonul cu tine, simțind parcă neputința în care te zbați să supraviețuiești în Hristos. Această dimensiune a compasiunii era una dintre tră-

Pogorârea Duhului Sfânt, icoană de Teofan Cretanul, Mănăstirea Stavronichita, Sfântul Munte Athos, sec. XVI.

săturile esențiale și definitorii ale profilului lor duhovnicesc.

Cum au putut ajunge la această stare? Prin harul lui Dumnezeu, prin străduința personală și prin cultivarea comuniunii prieteniei duhovnicești.

2. Rugăciunea arhimandritului Sofronie, Părintele duhovnicesc

Una dintre cele mai frumoase rugăciuni pe care un duhovnic a alcătuit-o și care ar

trebui acceptată de duhovnicii contemporani ai Bisericii, este cea a arhimandritului Sofronie.¹² „Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Căla ce m-ai smuls deșertăciunii acestei lumi, Căla ce m-ai așezat în slujba tainelor Tale cele mai presus de ceruri, și m-ai chemat la nevoia de a vesti fraților mei tainele mântuirii Tale, rogu-mă Ție, Împărate cel fără de început, vindecă-mă de moartea păcatului care mă cuprinde și întru puterea Duhului Tău Celui Sfânt mă îndestulează spre această slujbă. Dătătorule de lumină, luminează ochii inimii și ai minții mele cu lumina cea nefăcută a poruncilor Tale spre a înțelege cum mi se cade a grăi fratelui meu, pentru carele Însuși ai vărsat sângele Tău pe Golgota. Călăuzește-mi simțirile și gândurile în Duhul Tău cel bun, și cu frica Ta mă păzește neclintit în șuvoiul cel din veci al vocii Tale. Inima mea curățește-o de toată întinăciunea ca să mă învrednicesc a auzi glasul Tău cel blând și ca întru deschiderea gurii mele să primesc de la Tine cuvânt bineplăcut Ție, și poporului Tău-mântuitor. Căla ce ești calea cea vie și adevărată, nu mă lăsa nicicum a greși împotriva adevărului Tău și de toată mișcarea necuviincioasă și cuvântul cel mincinos mă păzește, ca să fie slujirea mea întru totul sfântă și neprihănită înaintea Ta. Așa, Păstorule cel bun, Căla ce sufletul Ți-ai pus pentru noi, dăruiește-mi inimă milostivă și umilită către toți cei ce vin la mine. Dăruiește-mi să mă bucur cu cei ce se bucură, să mă mâhnesc împreună cu cei mâhniți, și să plâng cu cei ce plâng și în tot chipul să măngâi poporul Tău, ce cu suflet îndurerat vine către mine. Întărește-mă până întru sfârșit să port povara oilor Tale cele cuvântătoare cu răbdare și cu blândețe, în duh de înțelegere, de deslușire și de pogorământ și în dragostea cea evanghelică, și ca în mine să viețuiască singur acest gând: ca toți să afle pocăința, ca să se mântuiască prin Tine și întru Tine, Domnul nostru cel neajuns, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Pr. Prof. Univ. Dr. Vasile Stanciu
Cluj-Napoca

¹ Pe această temă s-au scris pagini de referință în teologia românească contemporană. Amintim doar câteva titluri: Andrei, episcopul Alba Iuliei, *Spovedanie și comuniune*, Editura Episcopiei de Alba Iulia, 1998; Emil Jurcan, *Maestrul oriental și duhovnicul creștin*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2002; Arhimandritul Sofronie, *Rugăciunea – experiența Vieții Veșnice*, traducere și prezentare diac. Ioan I. Ică jr. Editura Deisis, Sibiu, 2000; Ieromonahul Rafail Noica, *Cultura Duhului*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2002; Ireneu Hausherr, *Paternitatea și îndrumarea duhovnicească în Răsăritul creștin*, Prefață Kallistos al Diokleei, Postfața P. Tomas Spidlik, Traducere Mihai Vladimirescu, Editura Deisis, Sibiu, 1999; Ieromonah Benedict Stancu, *Iată Duhovnicul. Părintele Arsenie Papacioc*, Editura Sofia, București, 2006; Pr. Petre Vintilescu, *Spovedania și Duhovnicia*, Alba Iulia, 1995.

² Ioan, 15, 12-15.

³ Ioan, 10, 11-14.

⁴ I Ioan, 3, 16.

⁵ Bartolomeu Anania, Arhiepiscopul Clujului, *Cartea deschisă a Împărăției. O însoțire liturgică pentru preoți și mireni*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2005, p. 78.

⁶ Ibidem, p. 79.

⁷ Marc-Antoine Costa de Beaugard, Dumitru Stăniloae, *Mica dogmatică vorbită. Dialoguri la Cernica, Ediția a II revăzută*, Traducere Maria Cornelia Ică jr., Editura Deisis, Sibiu, 2000, p. 42-43.

⁸ Emil Jurcan, *op. cit.* p. 137.

⁹ Ibidem, p. 140.

¹⁰ Ibidem, p. 144.

¹¹ Ibidem.

¹² Despre viața și activitatea sa vezi lucrarea citată deja, *Rugăciunea – experiența Vieții Veșnice*, *op. cit.* p. 5-14.

COMUNICAT DE PRESĂ:

Hotărârile luate de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința din 18–19 iunie 2009

În zilele de 18-19 iunie 2009, la Reședința Patriarhală, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a avut loc ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Dintre hotărârile luate, menționăm:

– Proclamarea anului 2010 în Patriarhia Română drept Anul omagial al Crezului Ortodox și al Autocefaliei românești în contextul aniversării anul viitor a 1685 de ani de la Sinod I Ecumenic de la Niceea (325–2010) și a 125 de ani de la recunoașterea Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române (1885–2010).

– Canonizarea Cuviosului Ioanichie cel Nou de la Muscel (Argeș), cu ziua de prăznuire la 26 iulie.

– Aprobarea criteriilor pentru ridicarea unor episcopii la rangul de arhiepiscopii și pentru acordarea rangului de arhiepiscop onorific unor episcopi. În consecință, Sfântul Sinod a aprobat ridicarea la rangul de Arhiepiscopie a Episcopiei Râmnicului,

Episcopiei Romanului, Episcopiei Buzăului și Vrancei, Episcopiei Argeșului și Muscelului, Episcopiei Dunării de Jos și a Episcopiei Aradului.

Pentru activitate ierarhică pilduitoare și slujire chirială deosebită și îndelungată a Bisericii, au fost ridicați la rangul de Arhiepiscopi onorifici Preasfințitul Părinte Iustinian Chira, Episcopul Maramureșului și Sătmăului, și Preasfințitul Părinte Ioan Selejean, Episcopul Covasnei și Harghitei.

În urma ridicării Episcopiei Romanului la rangul de Arhiepiscopie cu titulatura nouă de Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul a fost ridicat la rangul de Episcop vicar.

– Aprobarea înființării Episcopiei Devei și Hunedoarei, cu reședința în municipiul Deva și cu jurisdicția în județul Hunedoara.

– Aprobarea Statutului pentru organizarea și funcționarea Episcopiei Ortodoxe a Italiei, adoptat de Adunarea eparhială a acestei eparhii și avizat de Sinodul mitropolitan al

Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale.

– Aprobarea derulării de către Patriarhia Română a proiectului social-educational „Alege școala”, cu scopul prevenirii și combaterii abandonului școlar.

– Aprobarea unor măsuri concrete privind disciplina administrativ-financiară în Biserică la toate nivelele – parohie, mănăstire, protopopiat, eparhie, mitropolie și patriarhie –, în conformitate cu Legiuirile bisericești și legislația în vigoare.

– În urma alegerii Preasfințitului Părinte Vincențiu în postul de episcop al Sloboziei și Călărașilor, la propunerea statutară a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, Sfântul Sinod a aprobat desemnarea Preasfințitului Părinte Ciprian Câmpineanul, episcop vicar patriarhal, ca secretar al Sfântului Sinod și Sinodului Permanent, începând cu 1 iulie 2009.

BIROUL DE PRESĂ AL
PATRIARHIEI ROMÂNE

Evenimente importante din viața Episcopiei în anul 2009

(Urmare din numărul anterior)

17 aprilie – Ierarhul Giulei a săvârșit slujba Ceasurilor Împărătești și Denia Prohodului Domnului, împreună cu clericii Catedralei și a acordat un interviu postului de Televiziune Duna TV despre istoricul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria și despre comunitatea românească de aici.

18 aprilie – În Sâmbăta Mare, PS Siluan a săvârșit Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare în Catedrală.

19 aprilie – La Praznicul Învierii Domnului, PS Siluan s-a aflat în mijlocul credincioșilor români budapestani și a săvârșit Slujba Învierii, cu procesiune în jurul curților Gojdu, după obiceiul inițiat de PS Sofronie, după care a oficiat Sfânta Liturghie de Sfintele Paști la Capela Românească și Așezământul Monahal „Sfântul Ioan Botezătorul” din Budapesta. Tot în aceeași zi, Ierarhul Giulei a oficiat Vecernia de Sfintele Paști, sau A Doua Înviere, în biserica romano-catolică din Șărcad, pentru românii ortodocși din această localitate, acțiune organizată împreună cu Autogovernarea Minoritară Românească din Șărcad, precum și în Catedrala Episcopală din Giula, împreună cu membrii Permanenței Consiliului Eparhial.

20 aprilie – În cea de-a doua zi a Sfintelor Paști, PS Siluan a slujit Sfânta Liturghie în Catedrala Episcopală din Giula, după care a asistat la programul oferit credincioșilor de către elevii de la Școala Generală și Liceul Românesc din Giula. Toți credincioșii prezenți la slujbă au fost invitați, potrivit obiceiului, la o recepție de Sfintele Paști, în curtea Episcopiei.

21 aprilie – În cea de-a treia zi de Paști, Chiriarchul Giulei a săvârșit Sfânta Liturghie în Paraclisul Episcopal din Bichiș, la slujbă fiind prezentă și Doamna Preoteasă Emilia Ciumpilă.

22 aprilie – Cu binecuvântarea ÎPS Teofan,

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, Ierarhul Giulei a făcut o vizită la Mănăstirea Nechit din Arhiepiscopia Iașilor, unde a oficiat Sfânta Liturghie împreună cu soborul acestei mănăstiri. Însoțit de starețul Nechitului, P.Cuv. Pr. Zenovie, Ierarhul Giulei a vizitat și mănăstirile Almaș, Horața și Bistrița și a fost primit de către ÎPS Teofan.

23-24 aprilie – Chiriarchul Giulei a făcut o vizită la Casa de Cultură din Făget, fiind primit de către Domnul Director Ioan Olteanu. La parohia Românești PS Siluan a asistat la slujba Vecerniei, săvârșită de către Părintele Protopop Bujor Păcurar, împreună cu Preotul paroh Claudiu Roșoiu și cu Părintele Rafail, Starețul Mănăstirii Românești. A doua zi, Ierarhul Giulei împreună cu PS Paisie Lugojanul au oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea Izvorul lui Miron – Românești, împreună cu un frumos sobor de preoți și diaconi. După săvârșirea Sfintei Liturghii cei doi Ierarhi au sfințit, potrivit tradiției locale, apa din bazinul mănăstirii.

26 aprilie – În Duminica Tomii, PS Siluan a oficiat Sfânta Liturghie la Capela Românească din Budapesta, înconjurat fiind de un sobor de clerici, după care Ierarhul a săvârșit un parastas pentru odihna sufletului marelui mecenat român Emanuel Gojdu și pentru toți cei adormiți, din această parohie.

La slujbă au fost prezenți Domnul Csepregi András, Secretarul de Stat pentru Culte de la Budapesta, Doamna Ambasador Irina Comaroschi, Doamna Egyed Albertné și alți invitați. Chiriarchul împreună cu preoții slujitori și cu alți credincioși au plecat apoi la mormântul lui Emanuil Gojdu și al familiei sale din cimitirul Kerepessi, unde, potrivit tradiției, a săvârșit o slujbă de pomenire pentru aceștia.

29 aprilie – La Centrul Eparhial, sub conducerea PS Siluan a avut loc o ședință a Permanenței Consiliului Eparhial și o întâlnire cu Domnul Hohn de la Oficiul Monumentelor Istorice din Giula și cu adjunctul acestuia, în vederea întocmirii unui proiect de restaurare pentru Catedrală.

Ierarhul Giulei a acordat un interviu pentru Studioul Românesc de la Radio Segedin în legătură cu Apelul pentru realizarea unui Muzeu al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria și despre Așezământul Monahal „Sfântul Ioan Botezătorul” și Centrul Cultural și Pastoral Misonar „Sfântul Vasile cel Mare” din Budapesta.

În aceeași zi PS Siluan împreună cu Pr. Consilier Bisericesc Calinic au efectuat o vizită la biserica din Bichiș, unde a avut loc o întâlnire cu Doamna Preoteasă Emilia Ciumpilă, în vederea pregătirii unor noi acoperăminte pentru sfânta biserică, cu sprijinul Autogovernării Minoritare Românești din Bichiș.

2 mai – La Reședința Episcopală din Giula PS Siluan a primit pe PF Ștefan, Arhiepiscopul Macedoniei, împreună cu un grup de maici de la Mănăstirea Robaia, aflați în trecere la Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria.

3 mai – În Duminica Mironosițelor PS Siluan a slujit cu Preotul paroh Petru Pușcaș la biserica din Giula Mică, săvârșind împreună și Taina Sfântului Botez pentru copilul Attila Andrei Santău din Giula.

(Continuare în pag. a 4-a)

Evenimente importante din viața Episcopiei în anul 2009

(Urmare din pag. a 3-a)

4 mai – Ierarhul Giulei însoțit de Consilierul Bisericesc au participat la o întâlnire cu membrii comisiei de verificare veniți să constate starea imobilelor bisericii și paraclisului din Săcal, în urma trimerii unui concurs cu finanțare de la Uniunea Europeană pentru restaurarea acestui paraclis.

6 mai – Întâlnire cu Domnul Director Ioan Olteanu de la Făget și cu Directorul Societății Silvador Forest SA din Făget, în legătură cu o sponsorizare de material lemnos pentru realizarea de mobilă pentru imobilul Episcopiei de la Budapesta.

10 mai – La invitația PS Luchian, Episcopul Eparhiei Ortodoxe Sârbe din Ungaria, PS Siluan a participat la hramul bisericii ortodoxe sârbe din Budapesta, coliturghisind împreună cu PS Luchian de sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe pe stil vechi. Răspunsurile liturgice au fost date de către Corul „Branislav Nusic” din Kosovska Mitrovița. Împreună cu cei doi Ierarhi și cu clericii sârbi, au slujit și preoți ai Eparhiei noastre. Prezenți la această sărbătoare au fost și reprezentanți ai Ambasadei și Consulatului României la Budapesta și credincioși români. După Sfânta Liturghie a avut loc și vernisarea unei expoziții de icoane și manuscrise vechi bisericești.

14 mai – Cu binecuvântarea și în prezența PS Siluan, Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, la Centrul Cultural Român din cadrul Liceului Românesc „Nicolae Bălcescu” din Giula a avut loc cea de-a doua ediție a manifestării desfășurate sub genericul „Biserica și copiii într-o Europă Unită”, la care au participat elevi de la Școala Generală „Oltea Doamna” din Oradea, de la Școlile Generale Românești din Micherechi și Chitighaz (Ungaria), precum și grupul de copii „Vivere” din Oradea, câștigător al Festivalului pentru copii de la San Remo. Manifestarea a început cu un Te-Deum săvârșit de către Preasfințitul Părinte Episcop Siluan, înconjurat de un sobor de preoți, în prezența copiilor invitați la manifestare, în Catedrala Episcopală din Giula, după care a urmat programul propriu-zis prezentat de copii în sala festivă a Liceului Românesc din Giula. Programul a cuprins o scenetă legată de împărăția Constantin și Elena și de biruința creștinismului, prezentată

de către copiii de la școala orădeană în mai multe limbi, u obicei de nuntă de la românii din Chitighaz (Ungaria), precum și tinere talente din Micherechi și Oradea (Grupul „Vivere”). La manifestare au fost prezenți reprezentanții instituțiilor românești din Giula (Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, Centrul de Documentare și Informare a Românilor din Ungaria) și ai diplomației române din Ungaria (Ambasada României de la Budapesta, Consulatul General al României de la Giula și Consulatul General al României de la Seghedin).

17 mai – În Duminica a 5-a după Paști, a Samarinenței, PS Siluan a slujit Sfânta Liturghie împreună cu un sobor de preoți și diaconi la Catedrală și a primit un grup de tineri din Arad și Canada.

22-24 mai – La invitația PF Hristofor, Arhiepiscopul Pragăi

și Întâistătorul Bisericii Ținuturilor Cehiei și Slovaciei, adresată Bisericii Ortodoxe Române și cu delegația Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, PS Siluan a participat la Conferința Internațională cu tema „Misiunea Ortodoxă”, dedicată comemorării a 1140 de ani de la mutarea la Domnul a Sfântului Chiril, Apostolul Slavior, care s-a desfășurat la Praga. Conferința a fost deschisă de către PF Hristofor în sala festivă a Centrului Cultural Rus din Praga în fața a 12 Ierarhi, reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe Autocefale Surori, după care s-a prezentat istoria bisericească a Cehiei și Slovaciei și a Sfântului Nou Mucenic Gorazd. A doua zi, la Mikulcițe s-a oficiat Sfânta Liturghie de către mai mulți dintre episcopii participanți la conferință, sub protia PF Hristofor, pe fundația bisericii cu hramul „Sfinții Chiril și Metodie”, ridicată în timpul activității lor misionare în aceste locuri. După

săvârșirea Sfintei Liturghii a fost vizitat locul unde se află Monumentul Național Metodian, unde în prezența autorităților de stat a fost dezvelită statuia lucrată în bronz a Sfinților Chiril și Metodie și sfințită de către PF Hristofor și Episcopii prezenți. Tot în aceeași zi, grupul s-a deplasat în localitatea Hrubá Vrbka, satul natal al Sfântului Nou Mucenic Gorazd, la mănăstirea închinată lui, după care s-a săvârșit un Te Deum la casa natală a acestui Nou Sfânt Mucenic. În ultima zi a manifestărilor, în Catedrala „Sfinții Chiril și Metodie” din Praga s-a oficiat Sfânta Liturghie sub protia PF Părinte Hristofor, participând alți 10 Ierarhi coliturghitisitori și un frumos sobor de preoți și diaconi. După Sfânta Liturghie, PF Hristofor le-a înmănat Ierarhilor prezenți medalia „Crucea Sfinților Chiril și Metodie”.

28 mai – Cu ocazia prăznuirii hramului bisericii din Otlaca Pustă, Înălțarea Domnului, PS Siluan a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă împreună cu Preotul paroh, Protosinghelul Calinic și cu un numeros sobor de preoți și diaconi la parohia românească din Otlaca Pustă, răspunsurile liturgice fiind date de un cor teologic din cadrul Arhiepiscopiei Timișoarei. La sărbătoare au participat reprezentanți ai instituțiilor românești, precum și ai diplomației române din Ungaria și alți oaspeți de seamă din România și Ungaria, cu acest prilej fiind înmănate Diplome de merit pentru cei care au sprijinit în mod deosebit buna desfășurare a vieții bisericești în această parohie. După Sfânta Liturghie credincioșii participanți la hram au asistat și la un bogat program artistic oferit de Ansamblul „Ceatăra” din Carei și de soliști de muzică populară din această zonă folclorică românească.

Tot în aceeași zi s-au sărbătorit și eroii neamului românesc căzuți pe câmpurile de luptă pentru apărarea țării și a neamului nostru. Cu această ocazie, Domnul Consul General al României la Giula, Ioan Fodoreanu, însoțit de către Pr. Cosmin Pop, Parohul Jacăi, cu binecuvântarea Ierarhului Giulei, PS Siluan, au vizitat orașele Debrecin, Hajdu-Boszormeny, Nyiregyhaza și Tiszalok unde se află monumentele și mormintele ostașilor români căzuți în Ungaria în timpul celui de-al doilea război mondial. După rugăciunea de pomenire și de sfințire a monumentelor eroilor, săvârșite de Pr. Cosmin Pop, a urmat depunerea de coroane la aceste monumente și morminte de către Domnul Consul General Ioan Fodoreanu și de către reprezentanți ai Diplomației Române în Ungaria, la Budapesta și demnitari ai acestor orașe.

30 mai – Cu ocazia hramului bisericii din Cenadul Unguresc, PS Siluan a săvârșit Sfânta Liturghie împreună cu Preotul paroh, Prot. Aurel Becan, cu Preoții Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu Preotul ortodox sârb din Desk, Preotul ortodox maghiar din Seghedin și cu alți clerici din România, răspunsurile liturgice fiind date de corul parohiei ortodoxe românești din Nădlac (Episcopia Aradului). După Sfânta Liturghie a fost oficiată Taina Cununii pentru credincioșii Dacian și Rozvita Bodircă din Pustiniș (județul Timiș), soțul fiind originar din Cenadul Unguresc. Cu acest prilej, a avut loc și întâlnirea românilor originari din Cenadul Unguresc, precum și o conferință preotească cu tema: „Sfântul Vasile cel Mare și Sfinții Părinți Capadocieni”, susținută de către Părintele Vicar Pavel Ardelean și parohul locului, Prot. Aurel Becan.

31 mai – PS Siluan a oficiat Sfânta Liturghie la parohia din Otlaca Pustă, înconjurat de un sobor de preoți. După slujbă, Ierarhul locului a participat la manifestarea specială dedicată copiilor, cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului și organizată de Primăria locală la ferma Drăgan din localitate. La această manifestare au fost prezenți aproximativ 5000 de copii și părinți din localitățile județului Bichiș, dar și din alte părți ale Ungariei. Inițiatorul, organizatorul și animatorul acestei manifestări a fost Domnul Primar Gheorghe Șimonca.

(Continuare în numărul următor)